

Leven in de Goddelijke Wil – Lage Landen

september(4) 2021

www.luisapiccarreta-goddelijkewil.org

*De Dienares Gods
Luisa Piccarreta*

Op zo vele plaatsen, op zo vele parochies worden momenteel eerste communie- en vormselvieringen gehouden. Hoe lang hebben kinderen hierop niet moeten wachten (véél te lang, zeggen ze zelf). Zo zijn er eerste communicanten die aan de voorbereiding begonnen toen ze in het eerste leerjaar zaten maar ondertussen al in het derde zitten.

Hoe dan ook, mogen zij allen beseffen dat Jezus werkelijk in dat stukje brood, in die hostie aanwezig is. Mogen zij inzien hoe Hij van hen houdt en bidden wij – in Gods Willen – dat zij ook van Hem houden, hun hele leven lang. Mogen zij Hem toch nooit vergeten! Hij wil hen immers gelukkig zien en hen helpen om steeds gelukkige mensen te zijn die ook anderen gelukkig maken.

Bidden wij – in Gods Willen – ook voor de ouders van eerste communicanten en vormelingen opdat zij blijven gehoor geven aan wat Jezus vraagt: “Laat de kinderen tot Mij komen en hou ze toch niet tegen!”. Mogen zij dan ook met hun kinderen blijven eucharistievieringen bijwonen. Een eerste communie mag geen laatste communie zijn, een vormsel geen afscheid van de Kerk!

Bidden wij – in Gods Willen – voor leerkrachten en catechisten opdat zij de kinderen, die aan hen worden toevertrouwd, blijven vertellen over Jezus en begeleiden in hun ontluikend geloof.

En bidden wij – in Gods Willen – voor onze priesters die nu al deze vieringen voorgaan. Hoe dankbaar en gelukkig zijn we voor ‘Gods toegewijden’ (zoals Luisa ze vaak noemt) die zich hiervoor ten volle inzetten en het beste geven van hun priester-zijn. Maar bidden wij ook (en dan om het zo noodzakelijke eerherstel) voor wie van hen nog amper Eucharistie willen vieren. We kennen hiervoor meerdere redenen maar in het BOEK van de HEMEL (100 jaar geleden geschreven!!) kunnen we al het volgende lezen:

Vanmorgen bracht mijn altijd lieflijke Jezus me buiten mezelf, op een plaats waar men met vlaggen kon zien zwaaien en waar alle klassen van mensen deelnamen aan parades, ook priesters.

Jezus, alsof Hij door dit alles werd beledigd, wilde deze schepselen in Zijn handen sluiten om ze te verpletteren.

En ik nam Zijn hand in de mijne, drukte die tegen me aan en zei: 'Mijn Jezus, wat doet U? Al met al lijken zij geen kwaad te doen, maar eerder vrij goede dingen. Het lijkt dat de Kerk zich verenigt met Uw vroegere vijanden die niet langer afkeer tonen van het omgaan met mensen van de Kerk. Integendeel, zij vragen hen hun vlaggen te zegenen. Is dit geen goed teken? Maar U, in plaats van het te waarderen, lijkt te zijn beledigd.'

En Jezus, zuchtend en erg diepbedroefd, zei:

“Mijn dochter, hoe vergis jij je! Dit is het donkerste punt van de hedendaagse maatschappij. Hun eenheid betekent dat ze allemaal dezelfde kleur hebben. De vijanden hebben niet langer angst, afschuw om mensen van de Kerk te benaderen gezien in hen geen ware bron van deugdzaamheid en godsdienst is.

Integendeel, er zijn er die het goddelijke Offer vieren zonder in Mijn bestaan te geloven. Voor anderen, als ze dan al geloven, gaat het om een geloof zonder werken en is hun leven een aaneenschakeling van enorme heiligschennissen. Wat voor goeds kunnen zij dus doen als zij het niet in zich hebben? Hoe kunnen zij, wanneer zijzelf het genadeleven missen, oproepen tot het volbrengen van een waar christelijk leven en bekend maken wat voor een groot kwaad de zonde is? Met alle unies die ze vormen, zijn er geen mensen meer die de geboden vervullen. Er is dus geen eenheid van de triomf van godsdienst, het is de triomf van hun partij waarvoor zij, zich vermommend, zoeken het kwade te verbergen dat zij beramen. Het is ware revolutie die onder dit masker verborgen zit, en altijd weer blijf ik de beledigde God. Zowel door wie kwaad doen en een zweem van medelijden pretenderen om hun partij te versterken om zo nog erger kwaad te kunnen aanrichten, als door de mensen van de Kerk die met valse vroomheid niet langer in staat zijn de mensen aan te trekken om Mij te volgen - integendeel, zij zijn het die hen wegslepen.

Kan er een treuriger, een triester tijd zijn dan deze? Het doen alsof - hypocrisie - is de ergste zonde en deze verwondt Mijn Hart het meest. Daarom, bid en breng eerherstel.”

